

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mpkf.35.040/2021/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Meghatalmazott (meghatalmazott és felperes címe) meghatalmazott által képviselt **Felperes** (meghatalmazott és felperes címe) perújító felperesnek – a Dr. Nemess Livia ügyvéd (alperesi jogi képviselő címe) által képviselt **Alperes** (alperes címe) perújított alperes ellen perújítási kérelem elbírálása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 17.M.71.018/2020/8-I. számú végzése ellen a perújító felperes által 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

végzést:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság végzése és annak jogi indokai

[1] A Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma a 2021. február 12-én kelt 17.M.71.018/2020/8-I. számú végzésével a perújító felperes 2018. szeptember 12-én előterjesztett perújítási kérelmét a Fővárosi Ítéltábla 2.Mpkf.35.034/2020/2. számú végzése alapján megismételt eljárásban bírálta el és azt a megengedhetőség körében elutasította, valamint 10.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte a perújító felperest a perújított alperes javára.

[2] Végzése indokolásában rögzítette, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 21.M.4943/2012/94. számú közbenső ítéletében megállapította, hogy a felperes 2010. október 19-én elszenvedett balesetéből adódó 15 %-os össz-szervezeti egészségkárosodásból eredő kárért az alperes teljes mértékben felel. A Fővárosi Törvényszék

a 2017. május 26-án jogerőssé vált 4.Mf.680.074/2017/4. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyta.

[3] Rögzítette továbbá, hogy a perújító felperes perújítási kérelmében a közbenső ítélet megváltoztatását oly módon kérte, hogy a 2010. október 19-i balesetével összefüggésben kialakult mozgásszervi 30 %-os össz-szervezeti egészségkárosodásból 25 %, illetve a 20 %-os pszichiátriai rész-egészségkárosodásból további 5 % függ össze a balesetével és ezen 30 %-os kárért, illetőleg az 53 %-os össz-szervezeti egészségkárosodás 57 %-ért az alperesi munkáltató felel. A kérelem alátámasztásául a perújító felperes a Budapest Főváros Kormányhivatala III. Kerületi Hivatalának 2018. március 12-én kelt, 123 szám alatt készült komplex összefoglaló véleményét csatolta, amely szerint a perújító felperes „mozgásszervi össz-károsodása 30 %, ami ok-okozati összefüggésbe hozható az üzemi balesettel, az 25 %, amely üzemi baleset ÖEK”.

[4] Az elsőfokú bíróság a perújítási kérelem megengedhetősége körében döntését a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 260. § (1) és (2) bekezdésére alapította, és figyelemmel volt a kialakult bírói gyakorlatra is annak megítélése során, hogy a perújítás alapjául előadottak megfelelnek-e a jogszabályi feltételeknek, és valóságuk bizonyítása esetén alkalmasak lehetnek-e a perújító félre kedvezőbb határozat meghozatalára.

[5] Arra a következtetésre jutott, hogy a Budapest Főváros Kormányhivatala III. Kerületi Hivatala komplex minősítést végző elsőfokú szakértő bizottság összefoglaló véleményében megfogalmazott, üzemi balesettel okozati összefüggésben álló össz-egészségkárosodási mértékre, mint tényre, illetőleg a szakértői véleményre, mint bizonyítékra való hivatkozás nem felel meg a perújítás Pp-ben meghatározott feltételeinek. E körben arra utalt, hogy a szakvélemény ugyan 2016-ban még nem létezett, ilyen értelemben el nem bírált bizonyítéknak minősült, azonban nem tekinthető olyan bizonyítéknak, amelyet a bíróság a perben még nem bíralt el, illetve esetében az a kritérium sem valósul meg, hogy az állított tény újnak – még el nem bíráltak – minősülne. Egyrészt ugyanis a perújítás alapjául megjelölt 2018. március 12-én kelt orvosi vélemény a perújító felperes 2018. márciusi állapotát rögzítette, így azt az csak a peren kívül eső időszak vonatkozásában igazolhatja, s mint ilyen, nem szolgálhat a perújítás alapjául. Másrészt amennyiben a hivatkozott egészségi állapot már 2016-ban is fennállóként értékelhető, akkor sem szolgálhat a perújítás alapjául, mivel a perújító felperes a korábbi egészségi állapotára vonatkozó adatként a 30 %-os üzemi balesettel összefüggő egészségkárosodási mérték már a jogvita első- és másodfokú elbírálása során is fennállt és az ismert volt. Az EÜ. Szakértői Testülete (a továbbiakban: Tanács) ugyanis annak tudatában és ismeretében hozta meg szakvéleményét, hogy az N. (Kormányhivatal) a perújítási okként hivatkozott mozgásszervi részkárosodást, illetve a 30%-os össz-szervezeti egészségkárosodási mértéket már ismerte.

[6] Mindezekből arra a következtetésre jutott, miszerint nem novum az, hogy a Kormányhivatal a felperes össz-egészségkárosodását 30 %-os mértékűnek ítélte, folyamatosan fennállóként véleményezve azt. Ezek az iratok az alapeljárásban is

rendelkezésre álltak, és az orvosszakértők az abban megfogalmazottakra is tekintettel készítették el a szakvéleményüket. Hangsúlyozta, hogy éppen a szakvélemények között fennálló ellentmondások feloldására rendelte ki a bíróság az Tanács-t, majd ezt követően az abban foglaltakat megalapozottan fogadta el ítélezése alapjául. Önmagában pedig az a körülmény, hogy a perújító fél nem ért egyet a bizonyítékok mérlegelésével, nem tekinthető perújítási oknak.

[7] Rámutatott továbbá, hogy a perbeli másodfokú ítélet indokolásában megfogalmazottak ugyancsak nem alapozták meg a perújítási kérelmet, mivel az ott rögzítettek a kártérítési igény összecszerúsége körében értékelendő körülmények, és nem a perújítás feltételeit megalapozó hivatkozások, ahogy a perújító felperes szakértő kirendelésével kapcsolatos kifogása sem tekinthető perújítási oknak. Mindezeket túl azt is megjegyezte, hogy a perbeli esetben nem alkalmazható a perújító felperes által hivatkozott 2012.EL.II.F.1/27. számú „levél” sem, mivel az alapper a munkáltató kártérítési felelősségének vizsgálatára és nem megváltozott munkaképességhez kapcsolódó társadalombiztosítási ellátásra való jogosultságra vonatkozott.

A perújító felperes fellebbezése

[8] Az elsőfokú bíróság végzése elleni fellebbezésében a perújító felperes annak hatályon kívül helyezését és egyben a közbenső ítélet megváltoztatását kérte a perújítási kérelemben leírtak szerint. Kifogásolta továbbá a perköltség összegét is, annak mellőzését, illetve mérséklését kérve.

[9] Álláspontja szerint a perújítás alapjául megjelölt szakvélemény olyan tartalommal bír, amely az alapeljárás egyetlen dokumentumában sem lelhető fel, és abból az alapperben hozott döntéstől eltérő következtetésre lehet jutni. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság által hivatkozott bírósági döntések számára nem hozzáférhetőek, ezért a döntés objektivitása megkérdőjelezhető. Fenntartotta azt az érvelését, hogy a 2018. március 12-én kelt komplex összefoglaló vélemény mindenképpen új bizonyítékként szolgál, ugyanis álláspontja szerint az az alapperben rendelkezésre álló tények összességének felhasználásával készült, és a közbenső ítéletben rögzített 15 %-os mozgásszervi és pszichikai egészségkárosodással szemben csupán a mozgásszervi össz-egészségkárosodás tekintetében rögzít 25 %-ot, amelyhez adódik még további, az Tanács által is elismert 5 %-os pszichés egészségkárosodás is. Egyben kifejezetten rögzíti a perújítás alapjául megjelölt szakvélemény, hogy a mozgásszervi 30 %-os össz-szervezeti baleseti egészségkárosodásból 25 % ok-okozati összefüggésbe hozható az üzemi balesettel. Ezen állapot 2010. október 19. óta folyamatosan és változatlanul fennáll, ezért sem állítható, hogy a 2018. március 12-i szakvélemény kizárólag a 2018. márciusi állapotára utal. Kiemelte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság végzésében tévesen értelmezte a 2016. decemberét megelőzően keletkezett iratokat, mert 2010. október 19-ét követően egyetlen szakorvosi dokumentum sem tartalmazott 30 %-os egészségkárosodásra vonatkozó megállapítást.

[10] Ezen felül hangsúlyozta, hogy a perújítás okaként nem szakértő kirendelését kérte, és ilyen érvelést nem is adott elő kérelmében. Kiemelte továbbá az új bizonyítékkal

nem azt állította, hogy a balesetből eredő egészségkárosodása a közbenső ítélet meghozatalakor magasabb mértékű volt, hanem azt bizonyítja, hogy a közbenső ítélet hibásan értelmezte az orvosi dokumentumokban leírtak szerinti ok-okozati összefüggést. A 25 %-os mozgásszervi össz-egészségkárosodás munkabalesettel való ok-okozati összefüggése csak a 2018. évi komplex véleményben rögzített, e szempontból tartalmaz új információt a perújítás alapjául szolgáló dokumentum.

[11] Mindezekén túl kifogásolta az indokolatlanul elhúzódó perújítási eljárást, annak időtartamát, mivel az arról való döntést kifejezetten tárgyaláson kívül kérte. Rámutatott, hogy a bíróság eljárási hibájából kellett az eljárást megismételni, és mindez többletköltséget eredményezett a feleknek, ezért az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség teljes mértékben indokolatlan.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[12] A fellebbezés nem alapos.

[13] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helyes értékelésével az irányadó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően helytálló döntést hozott a perújítás megengedhetősége körében. Indokolásával teljeskörűen egyetértett, így annak szükségtelen megismétlését mellőzi, és a fellebbezés kapcsán csupán az alábbiakra mutat rá.

[14] Peradat, hogy a perújító felperes a perújítás alapjául szolgáló új bizonyítékként a Budapest Főváros Kormányhivatala III. Kerületi Hivatalának 2018. március 12-én kelt 123 számon készült komplex összefoglaló szakvéleményét jelölte meg, amelyben az üzemi balesettel összefüggésbe hozható perújító felperesi egészségkárosodási mérték 25 %-ban került megállapításra. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy perújítási okként nem szolgált az általa hivatkozott bizonyíték, mivel nem új tényekből eredő következtetéseken alapult, azt az alapperben eljáró szakértők értékelték. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy az alapperben értékelésre került a perújító felperes által hivatkozott %-os érték. Ugyanis az üzemi baleseti jellegű össz-szervezeti egészségkárosodásnak van jelentősége a munkáltató kártérítési felelőssége szempontjából, a 30 %-os mértéket pedig a 2013. december 20-án kelt N. szakvélemény is tartalmazta. Az elsőfokú bíróság ki is emelte végzésében, hogy az alapperben tíz szakvélemény, illetve azok kiegészítése készült, amelyek eltérő megállapításokat, %-os értékeket tartalmaztak, és az azokban rögzített adatok ismeretében a perbeli szakvélemények ellentmondásának feloldása végett került kirendelésre az Tanács az alapperben. Az Tanács az alapperben felmerült szakkérdésben állást foglalt, amely a bíróság - munkáltató kártérítési felelőssége kapcsán a jogalap körében hozott - döntésének jogszerű alapjául szolgált.

[15] Mindezekén túl hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a Pp. 260. § (1) bekezdése alapján az újabb szakértői vélemény csak akkor alkalmas arra, hogy a perújítás okaként szolgáljon, ha az alapperben rendelkezésre álló tények felhasználásával mutatja ki a korábban eljáró szakértő tévedését (Kúria Kpkf.II.39.270/2002/3.). Ezért helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a perújító felperes által hivatkozott 2018. március 12-ei keltezésű szakértői vélemény az alapperben eljáró szakértő szakkérdésben való tévedését nem alapozza meg, így az perújítási okként nem szolgálhat.

[16] A perújítási kérelemről – a perújítás megengedhetőségéről – az elsőfokú bíróságnak a perújító felperes kérelme ellenére is a Pp. szabályaiból következően tárgyaláson kellett döntenie, ez kötelező volt a bíróság számára, és attól eltérés nem megengedett (BH1974.479, BH1984.362, BH1983.361, Alkotmánybíróság 1938/1991. számú határozata). Továbbá az elsőfokú bíróság helyesen utalt a perújítás megengedhetősége körében kialakult bírói gyakorlatra, azok megjelenítése döntése meggyőző erejét növelte és emiatt joghátrány a perújító felperest nem érte még akkor sem, ha a hivatkozott döntéseket jogban járatlan személyként nem ismeri és számára azok esetlegesen nem elérhetőek. Mindezekén túl rámutat a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú végzésben a szakértő kirendelésével kapcsolatosan megfogalmazottak a döntés jogszerűségét nem érintik.

[17] A perköltség mérséklésére, illetve mellőzésére a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget, hiszen a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pereszes félnek viselnie kell a pernyertes fél költségeit. A perújított alperes a perújítási kérelem elbírálása kapcsán megtartott tárgyaláson megjelent, az alperes képviselőjét ellátta, az elsőfokú bíróság pedig a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerinti minimum összegben állapította meg a perújító felperes által fizetendő perköltség összegét, ennek további mérséklésére jogszabályi lehetőség így nem volt.

[18] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, indokainál fogva helybenhagyta.

Záró rendelkezések

[19] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes volt, így e körben a másodfokú bíróságnak határoznia nem kellett.

[20] A másodfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján mellőzte a határozathozatalt a másodfokú perköltség viselése tárgyában, figyelemmel arra, hogy a perújított alperes észrevételeket a megismételt eljárásban nem terjesztett elő.

[21] A másodfokú bíróság a Pp. 257. § (1) bekezdése alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. május 25.

dr. Orosz Andrea s.k.
a tanács elnöke

dr. Szalai Beatrix s.k.
előadó bíró

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.
bíró